

Een keuze uit 500,5 Gedichten over de Dood

© Margriet Kicks-Ass

4.

Zoals het leven
sterven zou,

wou de dood
het liefste leven

6.

Net zoals
de dood
het leven
losliet,

hield het leven
de dood
angstvallig
vast

7.

Alleen
in het stoffelijke
bestond de dood

die alleen,
door stof
begrepen

toch steeds
uit elkaar
viel

8.

De boom, stevig geworteld in de grond
overstemde, met zijn bladerend geruis

het handje voorouders
dat bewegingloos langsgleed,

als beste stuurder in de lucht
het beter dachten te weten

10.

Het leven vierde
een feestje
op zijn lijf

dat zojuist
gestorven was

11.

Zo universeel
als het leven was
slokte zij
iedereen
in zich op,

hoefde er
om de doden,
nooit meer -
getreurd
te worden

15.

Toen hij
rechtvaardiger
dan de dood
poogde
te zijn,
legde hij daarbij
het loodje

16.

Hij was blij
bij het sterven
niet terug
bij zijn moeder
naar binnen
te hoeven

18.

De dood
liet zich
niet ruilen

20.

Pas sinds hij
gestorven was
miste zij
de reflectie
van zichzelf,

vroeg zich af
wie er eigenlijk
ingeslapen
was

21.

Sinds je de dood
met je eigen leven
moest bekopen

was binnen
no-time
het leven
van de planeet
verdwenen

23.

Wat is dat?,
vraagt ze
nieuwsgierig
Een tas,
antwoordt hij.

Een tas?,
herhaalt ze
vertwijfeld,

terwijl ze
al weken
op haar sterfbed
lag,

Ja, een tas
om mee
naar je
volgend leven
te nemen,

24.

Hoewel hij
als ziel
uitstekend
kon waarnemen

had hij
preventief
zijn zintuigen
in een los bakje
mee

25.

Terwijl ik
nog steeds
de groeten
overbreng
aan al onze
voorouders
word ik alweer
opnieuw
geboren

26.

Indien je 's-ochtends
de pijp uitgaat
heb je de hele dag
nog voor je

27.

Zou je
willen vergeten
als je doodgaat?,

stond er op haar
boodschappenlijstje

28.

Hoe herinner
ik me
wie ik
ook alweer
was

denk ik
net, voordat
ik vergat
wie ik ben

29.

De dood
haalt het leven
krioelend
het lichaam binnen
dat, nog in de ontkenningfase
zat

30.

Ik moest me eerst
helemaal door de kist
heenknagen
voordat ik eindelijk
aan het lijk
kon beginnen

31.

Dit is alle as,
die nog in de oven lag,
ik weet alleen niet meer
van wie allemaal,

zegt ze,
terwijl ze niesend
een vegeer en blik
in de hoek smijt

32.

Hangt er ook een camera
in de verbrandingsoven?
vraagt de vrouw,
die haar morbide interesse
voor het crematorium
nauwelijks
verbergen kan

33.

Hoe lang
doet de kist erover
om te
vergaan?,
vraagt
haar meelevende
vriend
aan de zoveelste
uitvaartmaatschappij

34.

Ze eisten
met
z'n tweeën
in dezelfde kist
te willen

35.

De boom,
waar de doodskist
van gemaakt is,
protesteert,
weigert mee
het graf in te gaan

ik leef toch nog?,
werpt hij tegen,
en maakt zich
zo zwaar
mogelijk

36.

Als de as
aan zijn einde komt
is er niets meer
van over

37.

De steen
op het graf
dacht de dood
te overrulen

met zijn
nagefakete
eeuwigheid

38.

De eeuwige illusie
werd alsmaar bevestigd
door zijn
tijdelijkheid

39.

Ze zochten
een geschikte plek
om 100 jaar later
af te kunnen spreken

40.

Vergeet me maar,
als ik er niet meer ben,

zei Roodkapje
tegen grootmoeder

41.

Omdat het vuur
niet wist
wat hij verbrandde
was zijn honger
zo onstilbaar
groot

42.

Wordt de as
per kilo
afgerekend?

vraagt de vrouw,
die ondertussen
de urn met haar man
in haar groentetas
laat glijden

43.

Het moment
buigt over me heen,
fluistert, of ik met haar
stante pede, permanent
uit tijd en ruimte
mee weg zou willen gaan

44.

Omdat de laatste adem
langer was
dan al die andere
paste hij niet
in de kamer,

en kwam
als een lange slinger
onder de drempel uit

46.

De zuurstof
van haar laatste ademhaling
schonk zij
aan het Astmafonds

47.

Om vast te stellen
of hij werkelijk dood was
werd hem dat
tot in de oneindigheid gevraagd

48.

Hij zei nog
ik ga zo dood,

toen hij er
dus al was

49.

Omdat we nu
moderner dood gaan

dan vroeger
zijn we ook met meer,

50.

Dankzij de dood
bleef het water stromen
nam bevroren lijken mee
likte ze tot leven

51.

Na het steeds
langer blijven leven
werd het de trend
op je hoogtepunt
te overlijden

52.

Ze vroeg zich af
sinds wanneer
ze haar eigen
voorouder
al was

53.

Het rouwkleed
verdween
in het goddelijke
om hem heen

54.

Zonder
natuurlijke vijand
werd het
steeds lastiger
om te sterven

55.

De platgespoten bloemen
op het kerkhof,
werden sinds de oorlog

in chemische wapens
verwerkt

56.

Omdat ze
kou
zouden
kunnen
vatten

werden ze
niet
los
in de grond
begraven

57.

Met het verwijderen
van de dood
uit ons gezichtsveld,
werd het leven
steeds
onverteerbaarder

58.

Sinds we
niet meer
opgesloten zaten
in ons eigen lijf,

en regelmatig
konden switchen

werd ons leven
een hele langgerekte stoelendans

59.

Wie
bang
was
voor
zichzelf
had
last van
doodsangst

60.

Sinds bij elke geboorte
tevens een sterfdatum
bekend was,

maakte niemand
zich meer zorgen

61.

Mag ik meedoen
met het ontwerpen
van mijn volgende
leven?

62.

Niet alleen
de libel
speelde
dat zij dood was,
als ze geen zin had
om te paren

63.

Hoewel
1001
qua verschijning
het doodste overkwam,

was pas na
doormiddeling
in 2 stukken van 500,5
de ware dood een feit

64.

Hoewel ze ondertussen
aan een volgend leven
kon beginnen
was ze nog steeds
niet overleden

65.

Hoewel zijn dood
de grootste les
van zijn leven is

heeft hij er
trotzdem
niets meer aan

66.

Hij wist niet
hoe hij zijn ziel
aan zijn lichaam
moest verklinken,

zweefde
er zodoende
een beetje
omheen

en waaide menigmaal
een eindje
weg

67.

De weddenschap
wie het meest
was doodgegaan
is uiteindelijk-
nooit doorgegaan

68.

Hoewel haar lichaam
diep onder de grond
begraven lag

twijfelde niemand
dat zij zich
vast en zeker

hoog boven de hemel
bevond

69.

De zwaarste metalen
lekten rijkelijk
uit de lijken

zodoende werd
het hele kerkhof
tot chemisch depot
omgedoopt

70.

Hij had zo'n angst
voor de dood,
dat hij nooit
heeft geweten

waar hij nu eigenlijk
- zo bang
voor was

71.

De dood
komt hem,
steeds
bekender voor
dan het leven

72.

Omdat zij
als eerste
aan de beurt was
voor een nieuw
lichaam,

maakte ze zich
vooraf, even haastig
van kant

73.

Zijn voorbije levens
zater voor joker
naast elkaar,
op de reservebank
van zijn lege veld

74.

De ontwikkeling
van de ziel
bewoog zich razendsnel
bergafwaarts

was in no-time
in het ravijn
called ego
gestort

75.

Ik sloeg
mijn volgend leven
voor de zoveelste keer
even over

76.

Toen
de zon
onderging
bleef hij
voor altijd
ontroostbaar

77.

Hoewel aan een
uitgerekt leven
uitstekend verdiend werd,

stond toch de dood
op een goede
tweede plaats

78.

Omdat hij
niet kon kiezen
tussen geboren worden
of dood gaan
loste hij
spoorloos
in de ether
op

79.

Het varkentje werd
doodstil geboren,
doch ging
krijsend
dood

80.

De dode
aan wie zij steeds
bleef denken,
had vreemde vormen
aangenomen

81.

Ze dachten
aan een amorfe
vloeibare
substantie

nadat hij
naamloos
overleden
was

82.

De zucht
naar een
langer leven
maskeerde
het onvermogen
ten volle
in het moment
te staan

83.

Tevergeefs
keek de oorlog toe
hoe ieder zich
verwoed
voort bleef planten

84.

Sinds de
natuurlijke dood
uitgemoord was
kwamen we
voortaan
louter
synthetisch
met polyamide
om het leven

85.

De farmaceutische
industrie
had zichzelf
het eeuwige leven
gegeven

86.

De eendagsvlieg
incarneerde
maar liefst
7 keer per week

87.

Doder
klonk doder
dan doodst

88.

Ze verdacht
de zwaartekracht
als aanjager
van haar ouderdom

en droomde
van een eeuwig,
gewichteloos
leven

89.

Elke ochtend
stond ik op
uit de dood

en soms
's-middags
nog eventjes

90.

Van zijn lichaam
miste hij zijn jeuk
nog het meeste

91.

Vogels
konden
voor hun dood
al vliegen

en bleken
na hun dood
gewoon verder
te vliegen

92.

Hoe herkennen
we elkaar,
als we
officieel
dood zijn?

93.

Sinds we zelf
onze hartspier
konden regelen
stierven we
iedere dag
jonger

94.

De dode
was vergeten
zich aan te kleden
net voordat hij
in zijn kist lag

95.

Hij lag
liever
op zijn buik
in zijn kist

96.

Ze vraagt
of ze wat geld mag lenen
voor haar
begrafenis

97.

Ze verheugt zich
als dode
- eindelijk
onzijdig
te zijn

98.

De boom lachte
zijn blikseminslag uit,

werkte onverstoort door
aan zijn witte bloesems

die prachtig afstaken
tegen hun gitzwarte achtergrond

99.

Zelfs zichzelf
was zichzelf
niet zeker
in het rijk der levenden

dan wel doden
verzeild geraakt te zijn

100.

Zij vinkte af
wie er vandaag
de pijp
uit het lood
zou leggen

101.

Het ego
van de mens
op de aarde

heeft bijna
alle wilde dieren
en planten
uitgemoord,

was de strafregel
die het jongetje
minstens
7.7 miljard keer
op 1 A4tje
moest schrijven

102.

Hij ontdekte
dat hij al 50 jaar
met een afgestorvene
was getrouwd

103.

De verzekering
tegen de dood
kon je pas
in je volgende leven
afsluiten

104.

Sinds de dood
niet meer bestond,
was de rest
onveranderd
gebleven

105.

Na haar laatste
ademhaling,
klopte haar hart
nog vrolijk
door

106.

Hoewel
haar ogen
uit haar kassen puilden,
was de dood
er mild
met haar vandoor
gegaan

107.

Hoe dood
wil je me
hebben?,

vroeg
het stukje
vlees
aan het
slagersmes

108.

Wie het eerste
dood
is!,

waren
zijn laatste
woorden

109.

De workshop
‘hoe het beste
dood te gaan’

was halverwege
geëindigd

111.

Nog erger
dan levenslang
was het verbod
om te overlijden

112.

Ik heb
nu al een hekel
aan je vader
laat staan,
dat ik hem
gekend
zou hebben

113.

Zijn
laatste maaltijd
bewaarde hij
voor in zijn graf

114.

Ze keek me aan
alsof
ze
al heel lang
dood was

115.

Zijn blauwe bloed
had iets te maken
met alle potjes inkt
die hij net

achterovergeslagen
had

116.

Op het moment
dat de ambulance
arriveerde,

deed ze net
alsof ze
een aangevreten
kadaver was

117.

Toen hij
uit de vriezer
reed,
brak zijn arm
met een luide krak
af

118.

Ik ga liever
gewoon zelf
dood,

hijgde ze
in het oor
van de tijger,

die haar
net
in haar nekvel
beet

119.

Ik had
zo lang
over mijn
laatste woord
getwijfeld

dat ineens
het woord

SCHEISSE

haastig,
uit mijn mond
ontsnapte

terwijl het,
in zijn vaart -
gelijk mijn leven
meenam

120.

Het was doodstil
hij keek naar het plafond,
iedereen die om het bed heenzat,
hield zijn adem in,
toen bleek,
dat hij een uur eerder
al gestorven
was

121.

Het schrikbeeld
van levend
begraven worden
achtervolgde hem
tot in zijn kist

122.

Toen de dood
zonder het leven
probeerde
te bestaan
is hij zelf
eraan gegaan

123.

De meeste dode babies
hadden,
zoals gebruikelijk -
de verkeerde afslag
genomen

124.

Hoe diep
moest je zinken
voordat
je
kon spreken
van begraven?

125.

Laat je me
even
vantevoren weten
wanneer
je
van plan bent
dood
te gaan?

126.

Ik had
liever niet
dat hij
naar mijn
begrafenis
was gekomen

127.

De dood
en het leven

ruzieden
eeuwig

over wie er
eerder
was

128.

Het is
niet zo erg,
zei de dokter.

we gaan allemaal
weleens
dood

129.

Zijn laatste
woord
bleef
als een
helikopter
boven
het sterfbed
hangen
en zorgde
voor een
prettig
briesje

130.

Heb je alles?
vroeg hij,

voordat ze
haar ogen
definitief
afslot

131.

Ik ga
nog liever
dood,
zei hij,

terwijl
hij
iemand anders
om zeep hielp

132.

Hoe ga jij
het
liefste dood?
vroeg hij,

terwijl
hij haar
ten huwelijk
vroeg

133.

De krokodil
vrat alleen
de poten
van de antilope
op

136.

Je geld of je leven!
schreeuwden de rovers
tegen een
nietsvermoedende
reizigster

waarop zij lachend
ik ben niet te koop!
terugriep

en een halve sneeuwpop
richting struikgewas
smeet

137.

Haha,
wij zijn
allemaal
dood!

138.

Wie niet
luistert,
gaat maar
dood,
zegt de leraar,
tegen
zijn kleuterklas

139.

Hij zag er
verder
net zo
dood uit
als zijn
snavel

140.

Dit
leven
slaan we
de dood
maar even
over

141.

Met een enorme
brul
en zijn manen
wapperend
in de wind

vrat de wilde leeuw
alle welpjes
van haar ex-man
op...

Heb jij
die neiging
weleens gehad?

vroeg de vrouw
aan haar
nieuwe vriend

142.

De dood
hing als een
vlieger,
doodstil en
hoog
in de lucht

gelukkig
brak
het touw

en konden
we weer
gewoon
door
met ons
leven

143.

Als straks
de dood
aanbelt,

zou je dan
willen opendoen
en zeggen,
dat de bel
kapot is?

144.

Je weet niet
voor een kwart
hoe het is
om halfdood
te zijn

145.

Hoewel
de dood
onstoffelijk
was

kon hij enkel
tot stof
vergaan

146.

Ben je
nog iets
vergeten,
voordat

je dood
gaat?

147.

Vergeet niet
dood
te gaan

148.

Hij keek
hem
in zijn ogen
en
zag
zichzelf
doodgaan

149.

De doden
worden
aan het zicht
onttrokken,

daar komt
wellicht
die angst
vandaan,

Begin
iedere dag
met een dode

en
niemand
vindt er
meer
wat
aan

150.

Opgerold
vind ik
je het lekkerst,

zegt de man
tegen
de
dode
vis

151.

Ik
steek
het liefste
over
bij
rood licht

als er
een moeder
met twee
kinderen
staat
te wachten

152.

Het vogeltje
pikte
al haar broertjes
dood

153.

De salamander
verheugde zich
op sightseeing
door het lijf
van de slang,

kon zich
echter
alleen een giftand
herinneren

154.

De poes
legde het bijna-dode muisje
naast zijn voerbakje

en ging met
verse brokjes
spelen

155.

De dode wolf
dreef weken
met de
stroming
mee,

was
nog nooit
zo gelukkig
geweest

156.

De aangespoelde kwal
had het te druk
met zijn stikproces

157.

Toen de bliksem
de boom
in tweeën
spleet,

zakte de moed
hem
tot op het rubber
van zijn beider zolen

158.

Zij sloeg
haar ogen
voor de
laatste
keer
op,

keek
haar aan
en zei:

wat jammer
dat je me
in de steek
laat

160.

Zij stierf
in zijn
armen en
begon
direct
te stinken

161.

Met een
harde knal
vloog
de vogel
zich
dood
tegen
het raam

net op het moment
dat Annemiek
een pot pindakaas
door het dakraam
van de burens
naar binnen
mikte

162.

Hij wist
nog steeds
niet zeker
of hij dood
was

163.

We zijn
erg blij
met de geboorte
van onze
dochter,

die precies
7 jaar
oud
zal worden

164.

Hij struikelde
over zijn
leven

en viel
dood neer

165.

Ze vond het
zo geweldig
om haar adem
in te houden,

dat ze er
nimmer
mee is gestopt

166.

Als de
enige zekerheid
is
dat je
doodgaat,

vind ik het
wel prettig
om daar
direct
mee
te beginnen,

167.

Ik weet
niet precies
wanneer ik
nou
van plan was
dood te gaan,

maar in principe
altijd
onverwachts

168.

En voor hem
bleef het
voortaan altijd
kwart over drie

169.

De éénjarige
Duitse plant
schepte op
dat hij

ganz genau
wußte
wann er sterben
sollte

171.

De verzorger
gooit
een volle emmer
met dode vis
naar het hoofd
van de zeeleeuw

173.

Pas toen
Jezus
opstond
uit zijn
graf

wist hij
zeker
dat hij
een mythe
was

175.

Hij sloeg
de mug
lekker
plat
en hing
hem
in
het spinnenweb
bij het
trapgat

176.

Elke keer
als hij dreigde
zich van kant
te maken

bod zij hem
haar hulp aan

tot ze ongeduldig
werd
en zelf
het heft
in handen
nam

177.

Op haar sterfbed,
wist ze niet zeker
hoeveel zin
een volgend leven
nog had

178.

Na de dood
is er niets,
zei
de wetenschapper

‘Zou je dat
nu even
ter plekke
kunnen

bewijzen?"

vroeg
de student,
die
sowieso
een hekel
aan hem
had

179.

Is deze plant
giftig?
vroeg
het meisje,

dat net
haar hele
mond
ermee
volgepropt
had

180.

Het jongetje
speelde
het liefste
met poppelijkjes

181.

'De dood stinkt,'
sprak de opa,
als oorlogsveteraan

'O, ik dacht
dat je
nog steeds
leefde,'
antwoordde
het meisje

182.

De formule-1 coureur
was al jaren bezig
de dood voor te blijven

183.

‘Het liefste
was ik
dood,’
sprak zij

‘Interessant,
weet je
daar
meer van?’

antwoordde
hij

184.

Voor een poes
is het niet meer
toegestaan,
om zonder
spuitje
dood te gaan,

zei de
dierenarts
tegen
haar
nieuwe klant

185.

Het pad
was lekker zacht
bezaaid
met lijken,
op weg
naar de top
van
de Mount Ever-Rest

187.

Met 50% korting
kocht hij
een gemakkelijke
dood

189.

Daar
lag
hij dan

op het
trottoir,

met
een hoopje
cranberryjam

uit
zijn
hoofd

190.

De trein
naderde
luidruchtig,
zoals altijd,

maar
sleurde
ditkeer

iemand,

een eeuwige
seconde
met zich
mee

192.

Nadat
ze
op haar verjaardag
van de psychiater

nieuwe
medicijnen
gekregen had

maakte ze
zich
diezelfde middag nog
precies volgens
de statistieken
van kant

193.

Als een
slang
die
in zijn
staart beet,

cirkelde
de doodswens
als een pharmaceutische
wervelstorm
door
het gekkenhuis

194.

In gevangenschap
treuzelde de dood
het langst

195.

De acteur
zette zijn
collega
het mes
op de keel,

en
kon zich
er wel
iets
bij voorstellen

198.

Eén seconde
na zijn dood,
besloot hij
toch
met leven
door
te gaan

199.

Ze wist
niet zeker
hoe oud
wij zouden
worden

200.

Uit
de zee
waren we
geboren,
als plastic bottle
keerden we
terug

201.

Hoezo
heeft
opa zijn
schoenen
nog aan?

vraagt
het meisje,

dat zich
samen
met haar moeder

over de rand
van de doodskist
buigt

202.

Waar is
die fietser
nou gebleven?
vraagt de rij-instructeur
aan de trailer-chauffeur
in opleiding,

terwijl ze net
de rotonde
afdraaien

weet ik niet,
weg..! -
antwoordt hij,
naar eer
en geweten

en draait
zijn blik weer
op oneindig

203.

Kan ik
ook
groepskorting
krijgen,
als ik mij
tegen de dood
verzeker?,
probeerde
ze
nog

204.

De man
hing zich op
in zijn
vrachtwagen
voor levend
vee

205.

Toen de chauffeur
de deuren

van zijn truck
opentrok,

kwam het voertuig
in beweging

en plette
zijn zoveelste
bestuurder,

dood
tegen
het dok

207.

De vluchtelingen
in Calais,

droomden
opeengepakt
tussen Chinese badslippers
en parasols
in het laadruim
van de gestrande vrachtwagen,
van een vakantie aan zee

en werden
nooit meer wakker

208.

De vrachtwagen
zeilde de berg af
schoot
door zijn remmen,

kwam tot stilstand
tegen
een rotsblok

dat zich
nergens
iets
van aantrok

omdat hij er
al eerder
stond,
vond hij

210.

Ik rij me kapot
tegen een boom,
dreigde
de narcist

doe dan,
als je durft

zei zijn vader,
die zelf
hetzelfde voorbeeld
gegeven had

211.

De mummie
kwam niet
onder
zijn
eigen
lichaam
uit

212.

Het moerasmeisje
in de vitrine

had genoeg
van alle
onbeschaamde blikken

wat heb ik van je aan?
vroeg ze nog,

voordat ze zich
omdraaide

213.

De vuistbijn
kliefde zo diep
in de schedel
van de holbewoner

dat ze eeuwen later
nog steeds niet wisten
wie hij geweest was

214.

De mummie
baalde
dat hij
zijn tas
kwijt was

215.

De vrouwenhater,
die niet door had
dat hij,

naast zijn moeder,

deels een hekel
aan zichzelf
had,

begroef
zich
levend

216.

De dementerende vader

stond vlak voor zijn dood

wel vaker op dezelfde foto

217.

Overdenking:

1. Waar is de ik (die zegt ik ben), als die ik niets meer zegt?
2. Zijn de woorden *ik ben*, de enige woorden die de ik (die zegt ik ben) kan zeggen?
3. Als de enige 2 woorden die de ik (die zegt ik ben) kan zeggen *-ik ben – zijn*, waarom zou die ik dan überhaupt spreken?
4. Wat doet de ik (die zegt ik ben) als die ik niet zegt *ik ben*?
5. Als de enige 2 woorden die het ik (die zegt ik ben) kan zeggen *-ik ben-* zijn, is die ik dan ook in staat zichzelf af te vragen *-ben ik-?*
6. Hoezo voelt de ik (die zegt ik ben) de noodzaak de woorden *-ik ben-* zo vaak te herhalen?
7. Is het moment waarop de ik (die zegt ik ben) besluit niet meer *-ik ben-* te zeggen, het einde van het ik of het einde van het zijn?

218.

Toen Icarus
de zon naderde
en zijn wassen vleugels
smolten,

besepte hij
dat een parachute
evengoed
zinloos geweest
was

219.

Terwijl Socrates
zijn gifbeker
leegdronk

wist hij niet meer
hoe laat
het was

220.

In het geheim
sneed
Leonardo da Vinci
de doden
aan stukken

met een drive
die de angst oversteeg
gebruikte daarbij
als zelf ontworpen lamp,
de voorloper van onze theaterspot

in de donkerste kerkkelders
in het holst van de nacht
uit pure nieuwsgierigheid
naar het binnenste van de mens

zei de rondleidster
in het museum,
die een beetje
uit haar mond stonk,

terwijl ze de mufste woorden
langs haar bloedrode lippenstift
naar buiten blies

221.

De wolf
van de drie
biggetjes
was
in de war
met de 7 geitjes
en zat
al vol

222.

Hij woei
van de boot
af, kwam
zonder plons
in het water

terwijl
hij
net
wakker werd

223.

De bliksem
trof haar
met 200.000 ampère
en een paar miljoen volt

terwijl ze dood neerviel
was ze de eerste
die de geur van verbrand plastic
uit haar lichaam
rook

224.

Alle dodelijke
ziektes
werden
per abuis
retour afzender
gestuurd

en zouden
nooit
aankomen

225.

Het schip
kapseisde
en de bemanning
seisde mee

227.

Op het moment
dat de carnavalswagen
in de bovenleiding
van de tram
vasthing

spuwde
de draak
eindelijk vuur

en blies
het kruispunt
leeg

228.

Snikkend
knielde de vader
bij het graf
van zijn zoon

tot hij ontdekte
dat hij
bij de verkeerde
zat

en het lot,
in tweede instantie
een andere afslag
genomen
had

229.

Het konijntje
rende

k r I s - K r a s

over

het
kerkhof -

en begreep
er
niets
van

230.

Weet je waar
ik vandaag
nou zin in heb?

zei de boer,
terwijl hij
zijn zojuist geslepen
glimmende
slagersmes
tevoorschijn haalde,

er
een ui
mee in zessen
hakte

en een slak
tot zijn kont
zijn huisje
uittrok

231.

Het jongetje
struikelt,
heeft er de pest in
en trapt
een sprinkhaan
dood

232.

Een bejaarde man
parkeert
zijn rollator
in de tramrails,
blijft staan

en besluit
dat het tijd is
om
te gaan

234.

Hij viel dood neer,
vermande zich,
en stond weer op,

zegt de moeder,
die een verhaaltje
voorleest

Dat kan helemaal niet!
roept het kleine meisje

dat op dat moment,
zich uit opwinding
fataal in een pinda verslikt

235.

Zet dat sterfproces
maar bij jezelf
op tafel

zegt de vrouw
tegen de man

die met een bos
bloemen
aan komt zetten

236.

De skiër
skiede
spectaculair
van de
skipiste
af,

schoot
het ravijn
in
en dacht;
jammer

dat niemand
het heeft
gezien

237.

De aarde
scheurde open
als een overrijpe
tomaat

waar iedereen
schreeuwend,

in een
slijmerige
eindeloze
spleet
verdween

238.

De baby werd geboren
keek even om zich heen,
pakte
zijn boeltje
weer op,
liet een dikke scheet
en verdween

239.

De veldmuis
hield zich

tot
in de buik
van de buizerd
dood

en kroop er
op eigen gelegenheid
weer uit

240.

Eénachtste
van de mensheid
overleefde

toen de aarde
met vooruit-
en terugwerkende kracht
ineens
octahedronisch
werd

241.

Pygmalion,
de beeldhouwer uit Cyprus,
zag real-time
zijn ivoren vrouwenbeeld
tot leven komen

en rende
voor zijn leven

voordat zij
hem
keihard
om het leven bracht

242.

Toen de
carnavalswagen
- nose first
het ravijn
in kiepte

ging de
fanfare
er
met z'n allen
achteraan

243.

De brug brak
af
in de storm

en mikte
zijn wegdek leeg
vlak boven
een woest kolkende
rivier

244.

Een hogesnelheidstrein
vloog uit de rails,
boorde zich in een
passerende passagiersboot

waar iedereen elkaar ontmoette
in een vliegensvlug,
feestje van de dood

245.

Volgens nieuwe
Amerikaanse richtlijnen
kregen alle regeringsleiders
een verplichte training
in dood neervallen

246.

Het regende
in zijn nieuwe
electrische auto,

het dakluik
ging niet meer dicht

tot alle accu's ontploften
als een rijtje dominostenen
met hem in het midden

247.

De secretaresse
dacht
een veilig beroep
te hebben
toen de printer
van Chinese makelij
van binnenuit
begon te smeulen,

haar met huid en haar
opvrat
en alleen een plasje
zwarte inkt
achterliet

248.

Toen de man
de kinderwagen
bruusk
de weg op stak

werd hij
van achteren
aangereden
door een ijscokar

249.

De brandweerman
komt tijdens
de simulatie training
om
in het demo-model

250.

De schrijfster,
die besluit
dat het irritante kind
al vroeg
zijn evenwicht verliest,

daardoor fataal
de eindeloos lange
Escher-trap
aflazert,

kijkt de scene
met volle tevredenheid
oneindig -
in haar levende verbeelding
terug

251.

Tijdens een
plotselinge
ontmoeting
met een grizzlybeer,

staarde de man
hem zo lang aan,
dat het beest
geen andere keus had,

dan zijn hoofd
van zijn romp
te slaan

252.

De gepensioneerde
ambtenaren
leefden zich vrijwillig uit
bij natuurbeheer,

legden
zoveel mogelijk
bomen plat

een triomf,
dat er in hun
vroegere
leven

kennelijk
niet
ingezeten
had

253.

De dode meeuw
rolde
door de branding
en kwam daardoor
weer een beetje
tot leven

255.

De vluchtelingen
hadden zich
ondanks de oorlog
toch rijkelijk
voortgeplant

staken hun
kroost
vertwijfeld
de lucht in

zeiden
met een
verwijtende blik:

Wat wordt onze kinderen
toch aangedaan!

voordat
de boot kapseisde
en iedereen

- als een blik
alvast dode haring
mee terug
de golven
in nam

256.

Niemand
had door
dat de
suppoost

die tegen
de muur aanhing
al een paar uur gelden
overleden was

257.

De auto voor mij
stond akelig stil
had gelukkig
zijn alarmlichten aan

ik remde

met maximum kracht,
slingerde,
over alle rijbanen heen
kon verder niets doen,
heb gewacht

schatte een meter
van bumper tot bumper
op het moment
van slippende stilstand

en begreep meteen
dat Magere Hein
het op een ander
gemunt had

258.

In een oogverblindende flits
moet ik in vliegende vaart,
op puur gevoel
in het donkerste donker
op de vluchtstrook af

het is gelukt,
zo verbaasd -
geen schram of geen stoot

wel hijg ik nog na,

dat de dood
me liet leven

259.

Op een klaarlichte dag
begon hij ineens
wild te slingeren,

als een zigzaggende
naaimachine
met olietekort
en zei;

dit is een persoonlijk protest
tegen teveel
rechtlijnigheid

waarop met
een ruk

aan het stuur, lachend

zijn verzoek
permanent
ingewilligd
werd

262.

Na een tocht
van 3000 km

vloog de albatros
zich kapot
tegen
een witte molen
die zwart leek,

in de avond,
midden op zee

en net
besloten had
de andere kant op
te draaien

263.

Nog voordat de gitarist
zijn allersaaiste cliché-akkoord
kan aanslaan,
zakt hij onderuit
en gaat goed getimed
de pijp uit

264.

De schildpad
raakte verstrengeld
in het plastic netje
van een sixpack,
en verhongerde
als een blikje

265.

De duiker blijft
met zijn fles

in het spooknet hangen
dat een paar meter
boven de zeebodem
zweeft
en deint samen
met de andere 225 kilo
verstrikt geraakt
onderwaterleven
zachtjes, voor altijd
mee

266.

De dode walvis
had naast een stofzuiger
ook een bladblazer
in zijn buik

267.

De zeemeermin
was blij
al voor
het plastic-tijdperk
gestorven te zijn

269.

In het zwartgeblakerde
bos
heerste de
dood slechts
heel kort

271.

Een jong vogeltje
valt
geschrokken
uit het nest

ontkent
keihard

272.

De jongen
wist
dat hij
maar één keer
dood kon gaan

dus begon
alvast
te oefenen

273.

Nog vóór
zijn
laatste hijs

gaf hij zijn pijp
aan Maarten

die er
erg blij
mee was

274.

De jongen
struikelde met
zijn gitaarkoffer

waarna een tram
zijn leven

met een lawaaiig
slotakkoord,

en een set losse snaren
afbrak

275.

Toen de man
precies
in dat vliegtuig zat
wat neerstortte,
besepte hij dat hij beter
nooit gitarist
had kunnen worden

276.

De toerist
hing te ver voorover

en viel
als een opengescheurde
boodschappentas
met afritsbare bodem,

precies op de voederplek
tussen de betonnen rotsen
in het tijgerhok

277.

Pas toen
de gitarist
zijn gitaar
dood
had geslagen
voelde hij zich
weer herboren

278.

Je gitaar
of je leven!
schreeuwden
de rovers
hij grijnsde,
zo'n makkelijke
keuze
had hij
nog nooit
gehad

en wierp
zijn ballast
in de sloot

279.

Jij eruit,
of je gitaar,

zei de vrouw
tegen haar
kersverse vriend

die overigens
diezelfde nacht nog
stierf

280.

Jong en suïcidaal
ontglipte
zij sneaky
het gesticht,

dat
zo tactisch
langs de spoorlijn
lag

bevroor algauw starend
in 't grootlicht
van een verplegers'
Kadett

die net
om zijn kerstpakket
kwam

281.

Als een soldaat onder vijandelijk bevel
klemt haar hand zich
om een metalen plug
in het mengpaneel
het uitgerekte moment
wordt abrupt onderbroken

als een
een welgemikte sneeuwbal
die
intuïtief
tegen het raam
met haar
op de grond,
kapot valt

opent haar
hand,
die naar verbrand
dood vlees ruikt

282.

Tonnen bier
werden aan boord
van het partyschip
gehesen

ineens brak de langste staalkabel
los
het duimdikke, gerafelde uiteinde
raakte
als een zweepslag
die de geluidsbarrière doorbrak
precies
het midden van het dek,
waar zij nog geen seconde daarvoor
geweest was

haar onzichtbare voetstappen
waren nog warm,
als in sneeuw bewaard

doch het is hoogzomer
op dit uitgerekende moment
dat mijlen verder

een verdwaald geraakte wesp
dorstig
in een glas
koud bier verdrank

283.

Verdroogd zwichten takken, zuchtend
op de bodem gekrakt

Schorskevers leggen woudreuzen plat
als Achilles' hiel, verscholen regels
in de grond, onderhuids wordt de strijd volbracht

Wind ontwortelt, geeft uitgesproken
zijn ravage prijs, een spechtesnavel doorboort
lippenzacht weerloos weefsel, als penetrante
spijkers in kussentjesmos

Scheuten klimop schroeven hun wurggreep
een tandje strakker, hoge kruinen knarsen
een dodelijke omarming wiegt wild in de wind

's-Nachts wordt met hemelsbreed geweld

een puntig, verkoold sculptuur
onstuimig aangekondigd
in één klap neergezet

Minuscule bekjes werken 24/7
bijten alles in aarde om
ontbinding bloeit, sterft vitaal
oorspronkelijk en onvervalst

284.

In een groen begroeide
kuststrook
waar besnavelden
neergestreken zijn
eten koeien
jong struikgewas,
komt een ree een damhert tegen
en blijft een omgevallene
lekker liggen

285.

Ik maak een ochtendwandeling
langs bulkvervoer,
dat geruisloos
op een halve meter
langs de kade schuift

kaarsrechte wanden
bis zum Himmel hinein
die zolang ze drijven
elke vorm van leven
blijven ontkennen

286.

Schrapende stugheid
blijft hangen
als een verstikkende mist
in de haven,
als ze al vertrokken zijn
ligt op de bodem
over de resten afgedankte vis
een dikke laag
brute trots
van onbevreesde vissers,
voor een lege zee

287.

De kop van het Forteiland
volledig bezet
krijzen ze cirkelend
boven hun vele nesten
hun kroost verdedigd
dat in de toekomst
minstens zo goed
vuilnisbak en viskraam
belagen zal
informatiebord
en monument beschijnt
en zelden meer
een levend beest
doodbijt

288.

Tegen wil
en dank verenigd
als kop en staart
van een goedaardig monster
als mouwen van dezelfde trui
tot elkaar veroordeeld,
ondanks eeuwige beloftes,
de eindigheid
van de tijd

289.

De klankwaterval
uit het snaveltje
wordt onderbroken

door een hap
uit een opkrullende
rups
die zijn verdere vlinderschap
op zijn buik
schrijven zal

als hij in drie losse partjes
naar beneden
glijdt

290.

Muurvast
hang ik

hoe meer ik verroer
hoe meer ik verstrik

stroopachtig draad
klemt krachtig mijn flanken

buigzame tralies
omsluiten mijn lijf

ik tol om mijn as
ben dubbel zo dik
boven, beneden
’t is is één grote vlek
een angel met gif
pompt zonder te dralen
zich geheel leeg
mijn achterhoofd in

Twijfel overvalt me
als een stoffig gordijn

als ik
in een kontaktige
mond verdwijn

291.

In één hap is verdwenen, babygroen
als tweelingblaadjes ontsproten
net de eerste stralen licht gehad
in de schaduw van een vers hertje

292.

Wachtende stenen,
een slak haalt de overkant

en wordt daar opgewacht
door iets
hongerigs

293.

Alleen de zee
werd niet
in zand
omgezet

294.

Regen
blijft uit,
in het verzonken
berglandschap

helicoptervormig
zaad
blijft steken
in de eerste
aanzet
van een
spinnenweb

als een vlieg
voor eeuwig geland
op nog glimmend natte verf
van een surrealistisch
schilderij

wit pluizend
drijft glijdend
een halve paardenbloem
weg

een ei
uit het nest
gevallen
blijft
te lang
liggen

De abrikoos
bleek na één
hap

dood te zijn

Vrijheid
van ontmaskerde
verwachting

296.

De omgewaaide boom
moest
op het laatste
moment
afzeggen

297.

Vaarwel goedemorgen

298.

The present is -
just a concept,
zei de dood,
die ineens
Engels
begon te praten

299.

Zijn dood kwam
als een verrassing
via een lantaarnpaal
rechtstreeks
uit de lucht gevallen
daarom
geloofde hij
het niet
deed een stap opzij

en liep
weer door
alsof hij (niet)
in een filmopname
zat

300.

Übrigens
sind es
immer die
anderen,
die sterben

301.

De moederkoekoek
draagt de dood
in haar bek, stikt
in de hap
van een moederkoek

302.

Ik zie een wolk
doodvallen
die net doet
alsof

maar mij
hou je
niet
voor de gek

denk ik nog

303.

Ik vroeg
de dood
of ik een stukje
van zijn
eeuwige leven
mocht

304.

Ik trap
de dood
op zijn staart,

waardoor
hij schrikt
en zich
als een
weggewaaid
verhaal

uit de voeten
maakt

305.

Ik zag
de dood
schommelen
op een zondagochtend
in de tuin

hij wou graag
spoedig afspreken

maar ik had geluk
dat hij zijn
agenda
kwijt was

306.

In een innige omhelzing
neem ik afscheid van de dood

als een ruitenwisser
wuif ik bij zijn vertrek

als hij als een vlekje
aan de horizon
verdwijnt

307.

Terwijl
de tractor
zijn diepe sporen
achterlaat

en de lege
pen
juist niet

kijkt de dood
werkeloos
toe

308.

Ik dook
de diepte
in

op zoek
naar pure
waarheid

maar het was
de dood

die mij
aan de hand

weer terug
naar boven
bracht

309.

Ik schreef
een dialoog

tussen mij
en de dood

maar durfde
hem niet
uit te nodigen
om te komen
oefenen

310.

De dood
leek onvermijdelijk
toe te slaan

tot ik hem afleidde
met een flauwe grap

en hij vergat
waar hij
ook alweer
voor gekomen
was

311.

Ik nam een hapje
het smaakte naar de dood

dat was het dan,

hoorde ik nog

en spuugde het
weer uit

312.

De dood
keek in de spiegel
en zag
naast de spiegel
verder
niets

313.

De dood
prijkt
de hoge
verwachting
onverwachts
lek

en ik moet
gaan lopen

314.

Ondanks
dat de dood
geen concurrentie
heeft
doet hij
zijn werk
prima

315.

De boom
trok
de kleur
uit het blad,

maar deze weigerde
dood
te gaan

en bleef
hangen

316.

Het natte
theezakje
viel onverwachts

op een toevallig
kruisende
pissebed

317.

De dood
vermomde zich
en zei:
Herken je mij?

318.

De man staat klaar
om dood te gaan:

Ik had je tenminste
onverwachter
verwacht,
maar je komt zo verwacht!

roept hij klagend uit

319.

Wacht even,
ik wil mijn tanden
nog even poetsen,
zegt de vrouw,
die op het punt staat
om dood te gaan

320.

De dood
verlangde ernaar
eindelijk eens
geboren
te worden

321.

De dood
ademde
één keer in
en één keer uit
en was
er wel weer
klaar mee

323.

Het is volle maan
geritsel op het balkon
het gordijn wappert

ik stap naar buiten
en buk even

zodat de dood
ongehinderd

over mij heen
kan vliegen

324.

Strak blauwe lucht, zwijgt

Krak! iemand trapt op een slak

de voordeur zwaait open

het is een vergissing

ik doe hem weer dicht

325.

Een wasknijper met tanden

hapt in een klein beestje

maakt een malende beweging
naar de dood die al klaarstaat

Doch deze glimlacht, verklaart:

Deze melding is vals!

en laat het beestje weer gaan

326.

Ze kauwde het leven
als een kauwgombal
die van rubber leek

en was blij
toen de dood
haar mond
leegtrok

327.

Toen het vraagteken
doodging
en
alle vragen
met zich
meenam

wist iedereen
opeens
alles

328.

De
dood
werd
zo
populair

dat hij
schaars
begon
te
worden

329.

Omdat zij
door een
blik

gedood
werd

hebben
ze
de dader
nooit
meer
kunnen
vinden

330.

De dood
belde
op
en ik verwees
hem
naar mijn
antwoordapparaat

331.

De dood
slaat
onderwater
toe,

moet daarbij
zijn adem
even
inhouden

332.

De dood
heeft al tijden
een verstandshuwelijk
met het bederf

maar gaat
het liefste
alleen
op pad

334.

Het
333e
gedicht
bleef maar
sneuelen

335.

Hoewel
de dood
van rechts
kwam

gaf ze
hem
geen voorrang

336.

De spotvogel
kreeg de dood
over de zeik

door hem
net zo lang
te imiteren

tot hij
dood was

337.

Omdat de dood
een blinde vlek
had
en
zelf niet
wou sterven

kreeg niemand
het eeuwige
leven

338.

Het waait flink
wie niet buigt

breekt af

339.

De dood
lifte mee
op een
bliksemflits

balend
dat hij
het hele
eind
alleen
weer
terug
moest

340.

The need
for security
would
eventually
kill man
and his
society

341.

Voordat
de dood
kon toeslaan,
stopte ik snel
alle woorden
weer terug
in haar
mond

342.

De dood
sprak
zichzelf tegen
maar ik deed net
of ik het
niet door had

en haalde
diep adem

343.

Tot hij zijn angst
heeft overmeesterd
lacht de dood hem
vierkant uit

344.

Mijn brief
aan de dood
zit al een paar dagen
samen met een bruin klokhuis
in mijn rugzak
achter een rits
die liever niet meer
opengaat

345.

Wacht
even,

je bent
nog
niet
dood,

zegt
de dood
tegen
het moment,

346.

Zo gulzig
als een groeiend
bos

breekt het vuur
het woud
weer
af

347.

Terwijl zij
zijn aura
met een stofzuiger
schoonzoog,

glijpte
zijn leven
erin mee

348.

Hoe kan ik
de dood
het beste
luchtdicht
bewaren?

349.

Is dit
de kortste
verharde weg
naar de dood?

351.

De dood
overvalt ons
als een
zonsopgang
aan de
verkeerde
kant

352.

Hoewel de
zon
aan de
hemel
blijft
staan,

draait
de aarde
gewoon

door

en trekt
een merel
een slak
uit
zijn huis,

zonder
eerst
aan te
bellen

353.

Schuimend
slaat
de golf om,

witte
reflectie
schittert
in het licht

een lege schelp
schiet
vol

354.

Nichts Unreales
existiert

zegt de dood,

die ineens
wel erg groot
en Duits
blijkt te zijn

355.

De dood
verroert zich
niet,

ligt
heel stil
naast

een steen,

die
op zijn beurt
onbevreesd
breed licht

356.

De zandhagedis
draait zijn kop,
kijkt me
met een
vragend oogje aan
wie van ons twee
nou als eerste
heen zou moeten
gaan

357.

Magere Hein
kwam Narcissus tegen,
vlakbij
de beruchte plas
en vroeg
voor zijn neus weg
of hij nog wist
wie hij
was

Wie wie was?,
informeerde deze
voorzichtig

358.

Het zand
woei hoopvol op,
sloofde zich
als een levende uit,

toch niet overtuigend
genoeg,

stortte onbezield
weer neer

359.

De sprinkhaan
wandelt
uit beeld

,
poetst zijn voelspriet,
verslikt zich
kucht even
en lazert om

360.

De hardloper
zwoegt, zweet, kermt,
bonkt, hijgt,
zwick, snuift, stinkt, vloekt,
snottert en stuitert

tot zijn hart
hem tot stilstand
brengt

361.

De wind
wikkelt
de sterflucht

als een rotonde
om de aarde
heen

362.

Twee zwartgele wespen
maken ruzie
op een krulletje
afgestorven
appelschil

363.

Hoewel
zijn benen
doorlopen,

sterven

zijn voetstappen
al snel
af

364.

Het kind
speelt

graaft
eitjes uit
en begint
te schreeuwen

365.

Een vleermuis
ketst tegen
het zonnescerm,

veert terug
en draait zich
vast
in de oprolmotor

367.

Het bloemetje
dat onderaan
de appel
zat

mijmert spijtig
over vervlogen tijden

had zich een langer leven
voorgesteld

368.

Hoewel
ieder
sneeuwvlokje
anders was,

gingen ze
allemaal
hetzelfde
dood

369.

Op de rand
van de kaart
kwam
de weg
aan zijn
einde

370.

Nadat
het madeliefje
voor de zoveelste keer
werd afmaaid
besloot ze
bloemenverkoopster
te worden

371.

Het verband
tussen de rups
en de vlinder
werd pas begrepen
nadat de rups
als groen tussen de tegels
met mes en vork
in een keurig gifbedje
was uitgeroeid

372.

Als de vlieg
begint te bluffen

en de poes hem
tussen zijn voorpootjes
in de lucht probeert te pletten

laat deze zich als een meteoriet
die de zwaartekracht allang heeft overtroffen
in het aquarium vallen

waar hij een gat slaat
in het luchtfilter van de onderwaterpomp
die daaraan alsnog verdrinkt

373.

Als de grasmaaier
de hele familie
in één keer
opgevreten heeft

is hij blij
dat hij zelf
geen nageslacht
heeft

374.

De chemisch bewerkte bloemen
overleefden het stalen hek
bij de ingang van het kerkhof

375.

Elke keer
als het dikke kind
huilt
gaat het
op een volgend
babypoeseje
staan

tot het mandje
leeg is

376.

Hoewel de platte meeuw,
die uitgestrekt op het wegdek ligt,
te klein is voor een kleedje
heeft hij toch gewonnen

377.

Hij stelt zich verdekt op
knijpt één oog dicht,
en kauwt op een vliegje
dat binnensluipt

378.

Toen het pasgeboren kleintje
in de dierentuin
als een mensenkind
begon te janken
werd het zonder aarzeling
op stel en sprong verstoten
en door de tralies
naar buiten geduwd

379.

Toen de zon
uitgeblust
was

rolde hij,
verveeld door het vuur
met een plons
in het water

380.

Het spinnenweb
hangt zo vol
als een kerstboom
met opgeknoopte kadootjes

381.

Het luie lieveheersbeestje
aan zijn luizenlunch

liet er altijd
een paar
leven

382.

De maan is dood
meende zij
terwijl ze tijdens
springvloed
in de schaars verlichte golven
als een plastic eendje
om het leven kwam

383.

De uitgedroogde berenklaauw
verspreidt zijn 7-jarig houdbaar zaad
in de wind
als een kapotte verjaardagsslinger
van een al lang volwassen kind

384.

Het dode vlees sist,
maakt een spetterend lawaai
als een pasgeborene die gedoopt wordt
die tot leven komt
op de barbecue

385.

Hij praat
tegen zijn horloge
dat haast wel
een telefoon zou moeten zijn

terwijl zij onnadenkend
een geroosterde sprinkhaan
uit het schaalpje
beide benen uittrekt

386.

Het verkleurde
polyester ijsje
van 2 meter hoog
dat al jaren
bij de ingang staat
verlangt ernaar
te kunnen smelten

387.

De man
stookt de duif op
en schiet
een vuur
uit de luch

389.

Nadat hij de vijver
heeft leeggevist
gooit de visser
zijn hengel
in het hoenderhok

390.

Net op het moment
dat de volwassen
wielrenner
zijn bidon
als een tiet
aan zijn mond zet
komt hij
fataal
ten val

391.

De zon
weerspiegelt
in een dauwdruppel
op het gras
tot ze allebei
tegelijkertijd
verdwenen zijn

392.

Als een helikopter
hangt de libelle
stil boven het wateroppervlak
als hij plotseling wordt geschept
door een automatisch
onbestuurbaar vliegtuigje
net voordat het neerstort

393.

Het zwembandje
werd zo hard opgepompt
dat het kindje
geen lucht meer kreeg

394.

Nadat de man
zijn ego
om zeep geholpen had
wist zijn hond
niet meer
naar wie hij
moest luisteren

395.

Nog voordat zij
gesteld werd
was de vraag
alweer
gesneuveld

396.

Als je zegt
dat je dezelfde dag reageert
en je reageert niet
dan ben er dus wel
mee bezig,
anders had je wel
gereageerd

zei de bejaarde man,
in zijn sluitende redenering
tegen de dood
op wie hij duidelijk
langer dan vandaag
had gewacht

397.

Als iets levends doodgaat
en iets doods tot leven komt
zijn ze samen allebei geweest

398.

Indien de dood beweert
niet de waarheid te spreken,
spreekt hij niet de waarheid
op het moment dat hij de waarheid spreekt,
indien hij echter niet de waarheid spreekt
spreekt hij de waarheid

399.

Hij liet het leven
zijn leven leven
tot hij zelf
het leven liet

400.

Waterdruppels
dagen de dood uit
tijdens het uithollen
van een rots

waarbij hij,
met een mond
vol tanden
staat
als hij op zijn
lip bijt

401.

De dood
ging op vakantie
dwars door het hele heelal
kwam echter om van de honger
bij gebrek aan leven

402.

Als de wind
over het riet strijkt
als een natte golf over kiezelsteen
distantieert
de dood zich
en gaat iets anders doen

403.

Ze volgde
het harde en stroeve spoor
tot de dood
het minst
flexibel bleek te zijn

404.

In de mist
ging de dood
langzaam
in het leven
over

405.

Wij dachten
dat de dood zich
in één van de hoeken
van het vierkant
moest bevinden

406.

Zoals
een fruitvlieg
omgekeerd evenredig
zijn eitjes
in onrijp fruit
injecteert

compenseert
een groepje
schimmels
het weggelekte leven
uit een omgezakte
boom

407.

Nadat
de bevolking
drastisch
afgenomen
was,

diende de mens
voortaan de plant,

leverde uitademing,
pis, kak en lijken in

werd eindelijk
omgevormd
tot iets moois

408.

De sapstroom
die net
voor
zonsopgang
ten volle
op gang kwam
sleurde de dood
van diep onder de grond
in één beweging
zonder moeite
mee de lucht in

waar hij
op eigen kracht
verder vloog

409.

De zwavelgeur
in het grijze,
zompig zure
slijmerig landschap
verried
een levenloze
pesticide
bodem
tot in de diepte
tot op het bot

410.

Nog
voordat
zij
de beweging
een halt toe
kon roepen
was de dood
er al
met hem
vandoor
gegaan

als een metronoom
die zich
keihard
tegen
het einde

van het muziekstuk
verzette

steeds
sneller
begon
te tikken

411.

Terwijl ze
een uit-de-berm-getrokken
gevlekte scheerling
met wortel en al
verslond

zag ze
hoe Socrates,
met de gifbeker
nog aan zijn lippen

ineens
in levende lijve
voor haar stond

en zei hem:
Doe dat nou maar
niet -

412.

Op een schaal
van 4 miljoen jaar
dat de mens
is doodgegaan

bleken
de
allerlaatste kaarten
nooit
te hebben bestaan

413.

De zin
van ons leven
was eenvoudiger
dan wij dachten

religie, filosofie
en voortplanting
voorbij -

alleen wij
hadden het
nooit begrepen

waren we gewoon
als al het leven -

bedoeld als
andermans ontbijt

414.

Hoewel
het einde
tot het laatst
geduldig
bleef -

leven we
nog steeds
niet meer

416.

Ik tel tot 10!,
zei de dood

die gelijk bij 1
al toesloeg

417.

Wie niet weg is
is gezien,

zei de zwarte Pias,
die zelf
nog altijd
onzichtbaar was

418.

Toen Magere Hein
bij de Styx aankwam,

en netjes betaalde
voor de overtocht

hing Charon vast
in een internal error

en zakte
in elkaar

419.

Er was al zo lang
niemand meer gestorven
dat Magere Hein
ondertussen aangekomen
was

420.

Gedreven
door nieuwsgierigheid,
kocht ik een retourtje
over de Styx

421.

Ik papte wat
met Charon aan
en vroeg
naar zijn
cv

422.

Er stond een verfrissende bries,
het moeras lag er prachtig bij
in de verte zag ik Stalker struinen,
waarop ik Charon liet weten
liever stroomafwaarts te drijven
dan zo kortstondig
naar de rechtlijnige
overkant

423.

Door de klimaatverandering
was ook de Styx opgedroogd
en bouwde Charon zijn bootje om
tot een karretje

424.

Ik wil sterven
zoals nog niemand
ooit heeft gedaan
sprak de keizer,
die wel vaker groots dacht

waarop de dood hem peinzend aankeek,
even in zijn baard krabde en zei;
heb je daar nog
mijn hulp bij nodig?

425.

Werk je zelfstandig
of ben je ook in dienst?,
vroeg ik de dood
die ik altijd tegenkwam
in de dode hoek
van de bushalte

426.

Zou je nou nooit
eens
willen sterven?,

vroeg ik de dood
die er behoorlijk
afgeleefd
uitzag

427.

Ze waren
zo druk
met hun
volgende leven

dat ze vergaten
te sterven

428.

Zolang de dood
in de draaimolen zat
bleef ieder
nog even leven

429.

We hielden ons
zo lang mogelijk
schijndood,

wat zo goed
beviel,

dat we er
een nieuwe hobby
van gemaakt
hebben

430.

Het auto-ongeluk
was nep,
alleen bedoeld
om de dood
in verwarring
te brengen

431.

De dood
liet niet
met zich
sollen
en
pakte ons
terug,

wat nogal
kinderachtig
overkwam

maar ja,
hij kon
dan ook
niet
groeien

432.

Toen
de allermooiste
plant
plotseling
het leven
liet,

verdachten
wij de
dood
van
onbewuste
jaloerie

433.

Ik besluit
de dood te bellen
omtrent zijn toekomstplannen

als ik plotseling
van gedachte verander
en hoop
dat hij mij vergeten is

434.

Ik stel
de dood voor
een potje
stoeprandje te butsen

als hij mij
nietbegrijpend
aankijkt

435.

Als anti-climax
besluit ik
over
beschimmelde aaseters
te beginnen,

als ik vastzit
in een groepje
onzinuitkramende
taartslokkende mensen

op de doodlopende
hoekbank

436.

De aardbol
glijt uit
mijn vingers

stuitert
een paar keer,

barst uit elkaar
en groepeert zich
op alfabet

437.

Als ik wist
waar de energie
vandaan kwam

kon ik
een deeltje sluiten
met de dood

438.

Als een molecuul
op het heelal
lijkt

zal de dood
niet meer
muteren

439.

Als de dood
tegelijkertijd
met het leven
is ontstaan

zullen ze ook
simultaan
vergaan

440.

Als de tijd
een lineair
gegeven is,

zie ik de dood
er met alle plezier
doorheen slompen

441.

Indien zowel
toekomst
als verleden
fictief
zouden zijn,
zou de dood
de wezenlijkste
factor
zijn

442.

Zolang
eeuwigheid
niet
met ons brein
te begrijpen valt

hoeft de dood
zich voorlopig
nooit
te verdedigen

443.

Zolang
wij geen grip
hebben
op de dood

zal het leven
ons altijd
te snel
af zijn

444.

Zolang de dood
zich alleen
in materie
manifesteert

zijn ideeën
de onsterfelijkste
overwinnaars

445.

De aarde
ging
zonder
de dood
aan zichzelf
ten onder

446.

Toen na de dood
ook het leven
stopte,

gingen alle
rondvliegende ideeën
met elkaar
de strijd aan
voor het eeuwige
gelijk

en ontstond er pas een evenwicht
nadat zij elkaar
wederzijds hadden ontkracht
en waren verdwenen
in de allergrootste
nul

die er eigenlijk meer
als een ei
uitzag

447.

Toen de aarde
stopte met draaien

kroop
al het leven
naar de zonnige kant

zo kwam, door het ongelijke gewicht
de planeet weer in beweging
en reed als een fiets
met een slag in het wiel
door het verdere
universum

448.

Het futurologisch
symposium,

waar de dood
als spreker
ook voor uitgenodigd was

heeft uiteindelijk
nooit plaatsgevonden

449.

De aarde
bracht een ode
aan de dood
door een ererondje
dichter
om de zon

450.

Eerder
dan de eeuwigheid
kon de dood
niet ophouden

451.

Sinds de dood
sneller
dan het leven
werd

ontwikkelden
we
omgekeerd

452.

Sinds de tijd
tot stilstand
was gebracht

is de dood
nergens meer
te bekennen

453.

Hoewel
de dood
niet zonder
tijd kon
was hij de
enige
die nooit
ouder werd

454.

Toen de dood
met tijd en ruimte
aan het vergaderen was
over een nieuwe dimensie

voelde het zwarte gat
zich gepasseerd
en maakte er
een einde aan

455.

Nadat het zwarte gat
de dood
in levende lijve
opgeslokt had

kwam hij er
aan de andere kant
gewoon weer
uit

456.

Nog niet
door de mainstream aangetast,

laat staan door de dood
ontdekt was

457.

Achter de spiegel
ving de dood
een glimp
van het leven op

458.

Stukje bij beetje
hapt de dood -
undercover,
stukjes leven
weg,

dwingt het
almaar jonger
als een perverse bladluis
op een oude kool

459.

Na 20 jaar
kon die cursus knopen leggen
uit de kast
die nog ongeopend,
dichtgeknoopt
uit een vorig leven
was

460.

De dood
speelde
met het leven
en stelde steeds -
ongemerkt,
de regels
bij

461.

Niemand wist
aan welke regels

een goed gedicht
uiteindelijk
moest voldoen -
maar als je
de dood
erbijhaalde
zat je meestal
wel goed

462.

De cirkel
met tegenstellingen

tolde
als een dolle rond

met de dood
in het eeuwige
midden

of was dat toch
het leven

463.

Het leven
haalde de dood

in de buitenbocht
weer in

maakte
een schijnbeweging

maar vloog toen
uit de baan

regelrecht
de kosmos
in

en landde daarna
volgens de wetten
van de zwaartekracht

keurig
in een net gesnoeide
achtertuin

waar de dood
net vertrokken
was

464.

De dood
belde het leven
wanneer ze
even
pauze
konden nemen

465.

Een wolk
keek naar beneden
zag zo het dagelijkse
leven aan
en vroeg zich af
of water,
officieel
eigenlijk
wel dood
kon gaan

466.

Toen de dood
zich
aan het vacuüm
voorstelde
verdween deze
in zichzelf

468.

Ik heb geen dogma's
zegt het opgezette beest

en wandelt
nonchalant
de hoek om

469.

Als een ingedrukt
kussen
zette de dood
zijn voetstap
op een kreukelig
gezicht

470.

De composthoop

overtrof het leven

met zijn doodste levensgeur

471.

De man toerde rond
met een blonde wassen vrouw
naast hem
in zijn glimmendnieuwe cabriolet

haar haren wapperden
tegen de wind in,
kleine vliegjes sneuvelden,
plakten tegen het keiharde oppervlak
van haar grenzeloze spiegelbril

de zon brandde zich een weg naar beneden,
zo smolt ze langzaam weg
in de witleren bekleeding

en liep als een dun straaltje urine
de goot in,
toen hij het portier
voor haar open hield

472.

Op het moment
dat de witgeklede man
zijn tandvlees ontblootte,
in een lege
simulatielach

gaf hij een onverwachte dot gas
terwijl hij met zijn

blinkende blauwe sloep
door de stinkend groene grachtensoep
van de hoofdstad gleed

zijn gele wassen vrouw
die tot voorkort nog
op de voorplecht
aan het pronken was

was allang gesmolten,
had zich allengs
met het bodemwater
vermengd

waar ze door een automatische
natwaterpomp
op weg door het filter naar buiten
even aan haar haren hangen bleef,

doch weldra
in het bruine IJ
overgepompt was

473.

Toen de dood
zichzelf tegenkwam

deed hij net
of hij leefde

en ze traptten er
allebei
in

474.

Door onverwacht
te accelereren
kreeg de tijd
het leven,

echter pas
bij vertraging,

de dood
over de zeik

475.

De geur
van de dood
zag er
steeds beschimmelder
uit,

als een vuilnisbak,

die pas sinds hij
voor zichzelf
was begonnen,

het grote succes
had geroken

476.

De schimmels
woekerden
vol overgave,

lieten,

alsof hun leven
ervan afhing,

een wemelend
spoor
van bederf na

477.

De molen
mijmerde
wat hij wilde doen
na zijn dood

478.

De klepel
van de kerkklok
bracht
bij iedere slag,
tallose
klokbewoners
om

479.

Terwijl het leven
zich terugtrok
en incognito
in de branding verdween,

had de dood ondertussen,
zijn schuimwollen witte muts
reeds op,
het al lang in de gaten,

sloeg toe met grote glanzende krullen
rakelings langs het
omgeslagen water

480.

De vulkaan
had er zin in
slokte lekker enthousiast
het groen gevulde landschap
een paar keer achter elkaar
met huis en haar
op

481.

De dood sloeg
het liefste
in de mainstream
toe - ,
zo lekker makkelijk
in het midden
dat ruimte sneller
op

482.

Toen de dood
getrouwd was
met het leven

hebben ze hun kind,
de slaap,

het onbewuste
meegegeven

483.

Tijdens een volgend leven
zou de dood zorgen
dat hij eeuwig
was

484.

Het
applaus
ging
aan de dood
voorbij -

dagelijkse
wonderen
werden
zo zelden
gewaardeerd

485.

De dood
had zelf
weinig last
van ouderdom,

liet nooit
per ongeluk
restjes
leven
achter

486.

Het geanimeerde
gedicht
sloeg op de vlucht,

probeerde
tevergeefs -

de dood
tussen zijn regels uit
te schudden

487.

Het leven
verdamppte,

als ijskristallen
in de sneeuw
onder een
netgeboren zon

488.

Kijk daar!,
zei ze

en wees
met één vinger,
trefzeker
richting het zwerk

waar zojuist
een dooie baksteen

met een natte klets
in het zompige weiland
neerplofte

489.

Tijdens het zoeken
naar een nieuwe uitdaging
werd de dood
steeds inconsequenter

490.

Vrij blijft zij,
vleugels van waarheid
dragen haar

vertoont zich
transparant,
vliegt weg,
het gegraven graf
voorbij

bij wie haar
onterecht,
in ijdelheid

toegeëigend
had

492.

De gedroogde planten
hadden het leven
gegijzeld

en de dood
voorbijgestreefd

493.

Een uitgeblazen
adem

zweeft
over de aarde

snakt naar
een inblazing

494.

Het hart
sliep in
bij de eeuwige
vierkwartsmaat

495.

Nadat
zijn bloedsomloop
eindelijk
was uitgewandeld

viel hij stil

495.

Omdat het laatste
woord
nog niet was
gezegd

werd het
één-na-laatste woord

ineens
de hekkenuiter

496.

Na de dood
kwam er
niemand
meer

497.

De dood
zette het
op een drafje

keek in de etalageruit
en liep zichzelf
eruit

498.

Als je achter
de dood
in de rij
aansloot

kon je beter
voordringen

499.

Toen de dood
zijn strategie
wijzigde

en eerdaags
aankondigde,
voordat
hij kwam

werd hij
overal
met thee en koek
onthaald

500.

Het touw
kon kiezen
aan welke
kant
hij
aan zijn
einde
kwam

500,5

Met een snelheid van
0,5 knopen per uur,
waadde zij

door het nachtelijke landschap
van 1001 sprookjes
over de dood